

పిచ్చుక శాపం

స్త్రీతారామరావు మ రొక్క మాటు దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు, ఆలోచించడానికేం భయంలేదు గా అనుకొని. ఆదైనా మనస్సులో, రహస్యంగా, పదిలంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. ప్రతి ఎవరితోనైనా చెప్పకుంటే నామోషీగాని తనలో ఆలోచించుకోవడానికేం అని మనస్సుని సమాధానపరుచుకొన్నాడు. ఎంత ఆలోచించినా సుఖం విషయంలో ఆలోచన లోకకొల్పి రావడంలేదు రామారావుకి. ఇంతకీ సుఖంవిషయంలో అతనింకెలా ఆలోచించడానికి ఆమె, అతని ఊహ ప్రేయసి అయినాకాదు. స్వయానా అతని చేత తాళకట్టించుకొన్న భార్య.

ప్రశాంతంగా గడపవలసిన ఈ సాయం సమయంలో ఈ చిన్ని విషయం తో మనస్సుని బాధపెట్టుకుంటున్నానే అని పించిందతనికి. "చిన్న విషయమేమిటి, ఇది నాజీవిత సమస్య" అనుకున్నాడు కాసేపుండి. ఆసలమెలో ఆ వెకిలితనం మొదటినించి, కనిపెడుతూనే వున్నాడు. మొదటిరోజుల్లో సర్దేసుకున్నా రాసురాసు దుర్బరమైపోయిందతనికి, భార్య ప్రవర్తన. ఇతరుల్లో మాట్లాడుతున్నప్పుడు తన్ని గూర్చి అనేక విశేషణాలుపయోగించి భార్య పొగడం అతనికి తెలియంది కాదు. కాని ముఖముఖీ మాట్లాడుతున్నప్పుడు మాత్రం తనే అన్ని విషయాలలో మేధావి నన్నట్టు మాట్లాడేది. అతను ఎంత సీరియస్ గా వున్నా వేళాకోళంగా జమకట్టేది.

అసలు ఆ బుద్ధి వాళ్ళకుంటుంటుంటే వుందిలే. అనుకొన్నాడు సీతారామారావు. అతని మామగారు బోలీసు ఇన్ స్పెక్టరుగా చేసి రిటైరయ్యాడు రామారావు పెళ్ళి నాటికి. ఉద్యోగం మానినా మాట్లాడేనూ, చేష్టానూ కరుకుదనమాత్రం బోలేదు. తక్కినవాళ్ళనంతా కింది మాపుగా చూసేవాడు.

పెళ్ళిచూపులకి వెళ్ళినప్పుడే రామారావుకి కాబోయే మామగారి వేషధారణ, మాటల తీరు, మాతికి రెండువైపులా చిన్న మొక్కజొన్నపొత్తులాగ తెల్లగా నెరసిన మీసాలు చూసేటప్పటికి గౌరవం

తోపాటు, కొద్దిగా భయంకూడా వంట్లో పేరుకోవడం ప్రారంభించింది. సుఖం చూసేటప్పటికి రామారావుకి తక్షణం మహారంగం వెట్టింది, అప్పుడే పెళ్ళి జేసుకుందామన్నంత ఆలోచన వచ్చిందనడంలో అతిశయోక్తిలేదు. కాసేపుండి తేదురుతూనే రామారావు మామగారికేసి ఓరగా చూశాడు. గాలికి కొద్దిగా చివర భాగాలు ఎగురుతున్న కుడిమీసాన్ని ఎడంవేతి గోళ్ళతో గీరుతూ సవరిస్తూ, రెండోచేతితో తెల్లటి బొచ్చుకుక్కని నిమరుతూ, 'ఈ పిల్లమావంకం లో పిల్లోయ్, నువ్వు మాసింది మాపిల్ల మరేమిటనుకున్నావో, ఇలాటిది నీకు దొరుకుతుందా తపస్సుచేసినా?' అన్నట్టుగా చూశాడాయన. తీరా ఇతర విషయాలలో కుదరక పెళ్ళిచేసికోకపోతే "అంత సేపూ చూసే మా అమ్మాయిని చేసికోవూ?"

అని సరికెస్తాడేమో నన్నంతభయం వెసింది రామారావుకి ఆయన్ని చూస్తుంటే. ఇలాటి బాడితో ఎలాగరా వేగడం తాబూ అనుకున్నాడు. అయినా చేసుకునేది ఆయన్ని కాదుగా, ఆయనలావుంటే మనకేం అని సర్దేసుకున్నాడు. ఆయన కంఠసేపూ తన దర్బా, గొప్పవోలక బోసుకుందామనే గాని, అలాచేస్తుండగా ఇతరులు తనమాటల వల్ల బాధపడుతున్నారేమో నని కూడ ఆలోచించడు.

పెళ్ళిలో సీతారామారావు మంగళ మాత్రం కడుతుంటే, ఆయన తమ్ముడితో "మాత్రం కూడా దర్బాగా కట్టలేదురా, మన అమ్మాయి చూడు ఎంత అందంగా వుందినో మెడ" అని నవ్వుతూ మెల్లిగా అంటున్నాడు. సీతారామారావుకి చచ్చిపోతే పనయింది ఆమాటలు విన్న తర్వాత. పెళ్ళినాలుగోనాడు ఉంగరం పానకంబిం దెలో వేసి ఎవరు ముందు తీస్తారు వధూవరుల్లో అన్నప్పుడు, రామారావు చల్లన ఉంగరాన్ని ప్రైకి తీసేశాడు. "పెళ్ళాన్ని కాసేపు విడిపించడమేనా తెలి

యదేమిటోయ్ నీకు" అన్నాడు వెంటనే నవ్వుతూ సీతారామారావు మామగారు. పెళ్ళాన్ని విడిపించడమనేది తాజమమలో నిర్మాణం లాంటిది అని భయించేటట్టు. తలుపుదగ్గర పేర్లు చెప్పమన్నప్పుడు "మాపిల్లకంటే నువ్వే ఎక్కువ సిగ్గుపడుతున్నావేమిటోయ్" అన్నాడు కొద్దిలో ముద్దాయని క్రాస్ ఎగ్గామినేషన్ చేస్తున్నట్టుగా మొహం వెట్టి, అప్పుడే బి. యల్ పాసయవచ్చిన సీతారామారావు పెద్ద బావరుది హనుమంతరావు. అలక సమయంలో 'నీకేం కావాలో కోరుకోవోయ్' అన్నాడు సీతారామారావు మామగారు. సీతారామారావుకి "నాకేం వొద్దుబాబు, ఆ నీ మీసాలుమాత్రం తీయించేయి డబ్బునే నిచ్చుకుంటాను. లేక పోతే నాకు భయంగావుంది" అనాలనిపించినా తట్టుకొని "నైకిలు" అని నసిగాను. ఆయన మీసాలు చాటునించి మెల్లిగా నవ్వి

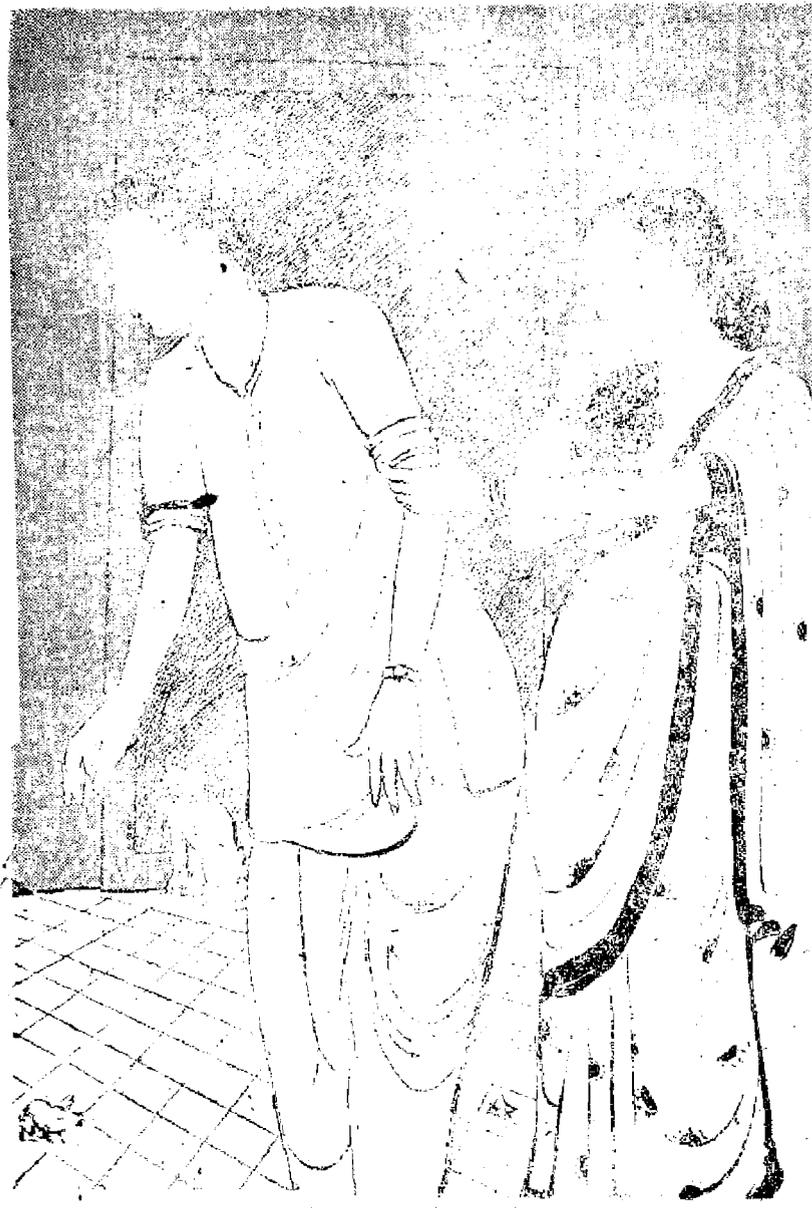
"నైకి లేమిటోయ్ మరీను, మాటారు నైకిలేనా ఆఖరికి అడగవలసింది" అని వెంటనే మాటారు నైకిలు తెప్పించి ఇచ్చాడు. సీతారామారావుకి మాత్రం చెప్పవచ్చుకొని కొట్టినట్లయింది మామగారు చేసినపని.

తరువాత ఆయన కొన్నాళ్ళకి మోటారు నైకిలుమీద పికారు వెక్సా, నైకిలు బోల్తా కొట్టగా మరణించాడు.

సరిగా అదేవరసలోవుంది భార్య ప్రవర్తన సీతారామారావుకి. ప్రతీమాటకీ చిలిపిగా వేళాకోళం చెయ్యడం, తనకే అన్నీ తెలిసినట్టుగా వ్యవహరించడం. ఇది ఆమె వరస. ఓసారి పిక్చరు కెళ్ళామంది సుఖం. సరే అన్నాడు రామారావు. ఎంతకీ తెమలక ఊరికీ పొడరు, స్నో, లివ్ స్నోక్ రాసుకుంటూ కూర్చుంది సుఖం.

"అబ్బ, ఏమిటి ఆలస్యం, బాగానే వున్నావులే. అసలు మీవల్లే బోలెడు డబ్బు విదేశాలకు పోతోంది, మీ స్కోలర్ షిప్ స్టికెంట్ రాసుకుంటూ కూర్చుంది సుఖం."

"ఏం చెబుతారండీ మీరు. మీ నాన్న గారు పెళ్ళుకొనే తరుమాగానికి ఎంత డబ్బు ఎనుమతీ చేస్తున్నారో కాస్త

“ఏమండీ, ఆమె ముక్కుమీద కంపాస్ రేటి గుచ్చడటి నున్నాకొట్టాడా ప్రమాదం ఆమె వదనాన్ని చంద్రబింబంలా కృత్రిమంక దానికి? అలా చేస్తేమూత్రం ఆమె మొహం పెద్ద తాటికాయలా వుంటుంది” అంది నవ్వుతూ

ఇలాటి హాసలు మొదట ఎలా వున్నా చివరకు “వొండి ముదిరి, ఊసర విరి ఆయింది” అనుకున్నాడు రామారావు. నోరవిప్పి ఎలా చెప్పాడు. తన భాష భార్యతో పోసి ఎవరితోనైనా చెప్పకునే పరిస్థితికాదాయని ఆలోచనలో బడ పక్కన వూదయంతో ఇంట్లోకొచ్చి “బాబ్లీ” అని నాశ్రేళ్ళ కొడుకుని పిల్చాడు. పిల్చాడు నవ్వుతూవచ్చి చంకక్కాడు. ఇంకట్లో సుకీల వచ్చి కాఫీయిచ్చి రామారావుకి, “అనేమిటండి అలా ఎత్తు పున్నారు వాణ్ణి, మాబాలించి చంక నెట్టు వున్నట్టు” అంది. ఇంటికొచ్చాను మొదలప్పుడే అనుకున్నాడు రామారావుకుర్చీలో కూర్చుని కాఫీ గుటకేస్తూ.

ఇంతలో, “అమ్మో, కల్లు మందు కున్నాయే” అన్నాడు బాబ్లీ

“ఏమండీ, నీడి కళ్ళమంటలు తగ్గడం లేదు. మీ మందు మానండి బాబు నీడికి హామీయొపటి అంటూ పంచదారమాత్రం మీరు ఇస్తుంటే చల్లగా వాడు తినే నున్నాడు. కళ్ళమంటలు తగ్గడంలేదు” అంది సుకీల రామారావుతో.

రామారావు హామీయొపటి వైద్యం చేస్తాడు అని “హాబ్లీ” అతనికి

కానీవుండి సుకీల “పోసితండి మీరు మందు మార్చకపోతే మా ఆస్పత్రుకి ఉత్తరం రాస్తాను, వస్తాను. నేను బాబ్లీ మాత్రం పోతాం” అంది

“మరి నన్నేం చెయ్యమంటావ్?” అన్నాడు రామారావు

“వెళ్ళగలిగితే మీ వుట్టింటికి మీరూ వెళ్ళండి. లేకపోతే నరసమ్మ హాటల్లో రెండుపూటలా పెడగుతోనహా రివి రూపాయిలు ఆఫీసుకెళ్ళూ రెండుపూటలు భోం చెయ్యండి” అంది సుకీల విసురుగా నవ్వుతో కలిసిన కోపంతో

గాఢంగా నిట్టూర్చి సీతారామారావు కుర్చీలోనే కళ్ళమూశాడు

వాల్చుకోజల తిర్వాత సుకీల అప్పు హనుమంతరావు వచ్చి కూసీ వానికి డబ్బిచ్చి, కోటు విప్పగంటూ, బాబ్లీకి మిరాయి పాటం ఇచ్చి, ఇంట్లో రంగం చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడు

సీతారామారావు వస్తాడలా చిన్నపట్టు పంచ విరిచి తొడలోకి కట్టి, ఒక చేతిలో

చేప్పండి చూద్దాం” అంది సుకీల కిలకీలా నవ్వుతూ. చిట్టచేదామనుకున్న రామారావు వెళ్ళాం హాసలతో చిత్తయి పోయాడు

మరోమాటు ఏదో కథ రాస్తున్నాడు రామారావు మొదటిపాక్కం, “అప్పుడే వానకురిసి వెలిసింది నేలంతా సుగంధం వేళ్ళ వాసనేస్తోంది” అని రాశాడు.

ఎలా చూసిందోకాని సుకీల, “ఏం రాతలండి అవి వానకురిసి వెలిస్తే సుగంధం వేళ్ళ వాసనేమిటి? ఏ ఆడివిలోనో పూలు, మొగలిదొంకలు అవి దట్టంగా వున్నచోట

వానకురిసి వెలిస్తే మంచి మనాసన వొస్తుం కేమా! కాని మన యీ మునిసిపాలిటీ సైదుకాలవలన్న నోడ్డు మీద నర్సం కురిస్తే ఏం వాసనొస్తుందో తెలిసినవారైవ్వరూ మీవర్తనని ప్రశంసించలేరు” అంది తల్లిలో పొయతినీ బాజిలూలు తురు ము కుంటూ.

ఓంప్రథమంలోనే భార్య అలా వేరా కోళంగా అడ్డుతగలగా నేమహా చెప్ప చిరాకైంది రామారావుకు ఆ కథలోనే తిరువాత, “ఆమె వదనం చంద్రబింబంలా వుంది” అని రాశాడు అది చదివి సుకీల

పిచ్చుక శాపం

అన్నంపశ్యం, ఇంకో చేతిలో చారుగరిటె పుచ్చుకొని, చిరాగా వెళ్ళాంత్ "ఇంకోంచం వేయనా" అంటున్నాడు.

సుకీల నవ్వు ఆపుతేసికొని "ఎవ్వరొచ్చా వన్నయ్య; రా ఇంట్లోకి" అంది మూలగా జరిగి. హనుమంతరావు కాటూ చేతులు కడుక్కొని, "ఇదేమిటోయ బావా, ఇలా తయారయ్యావ్, అజాతవాసంలో భీముడిలా చేతిలో ఇసప గరిటె నీవూనూ" అన్నాడు ముహం రుమాలుతో కునుకుకుంటూ.

"ఏముంది, మీ చెలెలు మాడు కోజులు 'కాజుయల్ లీవు' పెట్టింది" అన్నాడు పొద్దున కూర దింపుతూంటే కాలిన బొబ్బలు పూడుకొంటూ.

రామారావు అన్న కూటల్లో అర్థం సుకీల ఫిట్టెరపు ఇంగ్లీషు తెలివికేటలకి అంది నట్లుగా కొద్దిగా సిగ్గుతో వంచిన ఆమె తిలే చెప్పింది.

కాసేపుండి సుకీల "అదికా దన్నాడు. మొన్నోమాటు అన్నం చిమిడిందని కేకలు మొదలెట్టారు. 'మీకేం, మీ రేమైనా

మాట పట్టింపు

అది మెడికల్ కాలేజీ. అందులో మొదటి సంవత్సరం చదివే అమ్మాయిలందరి లోకే ఒక అమ్మాయి ఎందుకో 'గర్భవతి' అన్న మాట అనటానికి, వినటానికి విపరీతంగా సిగ్గుపడటం మొదలు పెట్టింది. ఇది చూసి లెక్కర్ చిరాకు పడ్డాడు.

"అది కాదమ్మా! ఆమాట అనటానికే అంత సిగ్గులయితే ఎల్లా? మీ అమ్మ గర్భం ధరించింది, మీ అమ్మమ్మ గర్భం ధరించింది; మీ ముత్తమ్మ గర్భం ధరించింది. త్వరలో నీవూ గర్భవతివి కావచ్చు" అన్నాడు.

ఆ అమ్మాయి కళ్ల నీళ్లు కారుస్తూ యింటికెళ్లి వాళ్ల నాన్నతో యీ లెక్క

రకమీద వివేకం చెప్పింది. ఆయన వుగ్రుడైపోయి టెలి ఫోన్ రిసీవర్ ఎత్తి ఆ లెక్క రకం విలిచి "మా అమ్మాయి గర్భవతి అవుతుందని అంటూ ఏమేమో పేలావట! రేపు పబ్లిక్ గా క్లాసులో కుమార్తె వేడుకోకపోతే చూసుకో-నిన్నేం చేస్తానో" అని గాండ్రించి రిసీవర్ తక్కువ పెట్టేశాడు.

మర్నాడు క్లాసుకు వచ్చి రావటంతోనే ఆ లెక్కరకం పిల్లలందరికీనీ చూసి "నిన్నటి క్లాసులో ఆ అమ్మాయి రేపో మాపో గర్భవతి కావచ్చు నన్నాను. కానీ - నిజం అది కాదు. ఆ అమ్మాయి అనలు ఎన్నటికీ గర్భవతి కానే కాదు-" అని పూరుకున్నాడు.

పోగొట్టుకొనవద్దు!
 ప్రతిది 3 సం॥లు గ్యారంటీ
 మేలైన ఆఫలు స్విస్ 9 క్వి
 చిన్న జైజు తగింపుధరలలో
 కొనండి.
 501 క్రోమ్ 15 జ్యూ.
 రు 82/-
 502 వాటర్ & మో
 ప్రూఫ్, ఆంట్ మ్యాగ్నెటిక్
 క్రోమ్ స్టెయిన్ లెస్ స్టీల్ బ్యూట్
 15 జ్యూ. రు 45/-
 పోస్టేజీ రు 1/- అప్సం
 రెండు గడియారాలకు ఉచితం.
 ఉచిత కేటలాగుకు వ్రాయండి
LEVER WATCH Co.
 Post Box No. 2668. Calcutta-1.

కుప్పూ ★ బొల్లి
 వర్తరా మేమామిల్లు, నెగ, సవాయి
 వ్యాసులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాట
 లాను ఉచితం. బి. వి. రెడ్డి అండ్ కో.,
 (రిజిస్టర్డ్) "భాస్కర" శ్రమము" గోపా
 లుం, తూ. గోదావరి.

అంటారు, వంజేవాళ్ళకి తెలుస్తుంది. వాళ్ళు తెలుసుకీ బాబ్బీ ఏడ్చాడు. మీరు వండండి తెలుసుంది పన! అని మాటవరసకన్నాడు. దాంతో వాళ్లనా వంట రాదంటావ్ అని నేనీలా మామన్నానో రేపో ఆటిసుకీ 'కాజుయల్ లీవు' పెట్టి పాయి్యుదగ్గర కూర్చున్నాను. అక్కడికే నేను 'మీకేం వాటూ లేదు. ప్రతీసారిలాగే క్యారియర్ తెప్పించండి' అన్నా. ఆయన వింటేగా. ఇక ఏమి చెప్పను బాబూ మీ బాకగారి వంట" అని విరగబడి నవ్వి "నిన్ను వీర కాయకూర వండమంటే, నాలో చెప్ప కుండా వంకాయ తరిగి గిన్నెలో వేశారుట. అది నాకు తెలీదు. 'ఏం చెయ్య కుంటావ్ కూరలో' అని అడిగితే

సిండి చెయ్యండి అన్నా; వీరకాయకూర కదా నీరు పోయి గట్టి పడుతుందని. ఇక చూసుకో అన్నయ్యా, ఆయనా వంకాయ కూరలో ఇంత సిండి పోసేకమా, అది ఆకారానికి సిడకలాగ తయారయింది. దుచ్చి దాని తాలాకు రుచే వచ్చిందని వేరే చెప్పాలా. పోనీ ఆ దలా వుండు. పాయి్యు కుండలం లేదని గొట్టంతో ఊదడం ప్రారంభించారు. ఎంతలా పూజాలో కాని అన్నం పాకమయి పోతే! నిన్నట్లో వేస్తే అది పాకపోతోంది గాని నిలిస్తేగా! పెట్టారు డాము దగ్గర వేసినంత అనకట్ట వేసినా ఆ ప్రవాహం ఆగదు. ఇంక వడియాలు వేయించారు, అవి తిరగట్లో వేసినా నలగబడవు. ఇవారకూర

పోతుంటే మానె గిన్నెలో చెయ్యకుండా మిరపకాయలు ముచ్చాకారు. అని మాడి పోయి గొట్టు మొదలెట్టాయి. 'ఏం చెయ్యకుంటావ్ గొట్టు వస్తోంది' అని ఆయన వంటింట్లోంచి కేకలు. 'గొట్టు వస్తే ఏం చేస్తారు. పీల్చండి రొంపేమెనావుంటే పోతుంది' అన్నా. అంతకంటే ఏం చెప్పగలం యీ మూలకూచుని అలాంటివాళ్ళకి. ఇదీ బావగారి వంటభాగోతం" అని మధ్య మధ్య అభినయాలుచేస్తూ చెప్పింది.

"సరే కాని. ఇంక నీ వంట కట్టిపెట్టవోయ్. హఠాబలునించి తెప్పించుకొందాం" అని హనుమంతరావు అన్నాడు. ఎలా గయితేనేం ఆ రెండు రోజులు గడిచేశారు. మూడో రోజున భోం చేసి తమలపాకులు నముల్తా హాల్లో కూర్చున్నారు.

"ఏమోయ్! పిల్లాడి కళ్ళు జబ్బు గావున్నాయిట. నువ్వేమో ఆమాత్రలు ఇస్తున్నావుట మంటలు తగ్గడానికి. ఏదో మంచి మందు చూడాలి గాని ఆమాత్ర రేమిటి. పోనీ మా పూరు తీసికెళ్ళి వైద్యం చేయిస్తా" అన్నాడు హనుమంతరావు అగ్గిపెట్టివీడ సిగరెట్లు తాటిస్తూ. తన మందు నలా తీసి పారేసేటప్పటికీ తల కొట్టేసినట్లుంది రామారావుకి. ఇంతలో అగ్గివీడ సుగిలం వేసినట్టు, "అలా నువ్వైతూ చెప్పన్నయ్యో వింటారేమో" అంది భార్య. దీంతో రామారావుకి పట్టలేనంత కోపం వచ్చింది.

"ఏమిటోయ్ అలా అంటావు? మా అబ్బాయి మందు సంగతి నాకు తెలీదు? వాడికి కళ్ళు పోతాయంటే నాకా మాత్రం బాధ్యత లేదా? పోనీ ఒక్క విషయం. నీ భార్య ఆ ప్రివిషయమై తగాదాకస్తే నువ్వు వీడరువయి వుండి త కాల్తా ఇంకోళ్ళకిస్తావా? అలా గా మా అబ్బాయి కళ్ళ విషయం నేను చూసుకోగలను" అన్నాడు రామారావు బావమరిదితో.

"ఇంకా నయం. నీ చెళ్ళాం ఆ ప్రివీద బావా వేసినవాణ్ణి వాదగ్గరికి వంటించు. వాడికి పంచదారమాత్ర లిచ్చి రోగం కుదుర్చాననలేదు" అంది నుకీల ఎల్లిపాడుపుగా. ఇక రామారావుకి పట్టనగాలు లేనంత కోపంవచ్చింది. తాడి ఎక్కువ లేచాడు. "నీకన్నో మాటు చెప్పాను నీరియన్ గా తున్నప్పుడు వేళాకోళంగా మాటాడొద్దని. నే నెన్నివిధాల ప్రయత్నించినా నీవు మానలేదు" అని రామారావు చెళ్ళాన్ని వానామాటలు అన్నాడు. అంతా విని నుకీల, "ఏమండీ సాను, దాన, భేద, దండో పాయాలున్నాయి గదా, ఏది ఉపయోగించారండీ నామీద, నా వేళాకోళం

తగ్గడానికి" అంది. "అమ్మాయి నువ్వురుకో, అయినా అంత చెకీలీతనం మాడదు నుకీ" అని హనుమంతరావు చెల్లెల్ని మందలించాడు. ఆ సాయంత్రమే, "ఇక్కడే మంచి మందిప్పించవోయి" అని చెప్పి హనుమంతరావు వెళ్ళిపోయాడు.

2

ఆ రెండు గిట్టున తిరిగాయి. నుకీల వేళాకోళాలు తగించినా మానలేదు. రామారావు ఆప్పుడే ఆఫీసునించి వచ్చి కాఫీ తాగి వేపరుమానున్నాడు. నుకీలప్పుడే తెలటినాయిలు వీర నల్లటి బాకట్టుతో వచ్చింది. "ఏమండీ..." అంది.

.....
"మిమ్మల్నె నండీ" అంది కాసేపుండి నుకీల.

"ఏం" అన్నాడు రామారావు వేపరు ముఖాని కడుతీసి. "కొంచెం వేళాకోళం జాప్తిగాని నాపెళ్ళానికేం వనక్రీమ్" అనుకున్నాడు మనస్సులో—

"మరి....." అంటూ నోటిలో వీర చెరగు నలుపుతూ పూరుకుంది.

"ఏమిటి చెప్ప" అన్నాడు రామారావు వరాల్చే వేముడి పోజులో. నుకీల బుగ్గులు కొద్దిగా ఎఱుపడి లేతగులాచీరంగు లెక్కాయి.

"ఇంక కాజయిలో లీపు లండక్" అంది కాలి బొటన వేల్లో నేల రాస్తూ.

కరళ సాండల్వుడ్ సబ్బు
(పరిశుభ్రమైన లైలమునుండి తయారైనది)

దినమంతా తాజాగా వుండుటకు

కరళసాండ్ ఇన్స్టిట్యూట్ కోల్కాతా. డిపార్టుమెంట్ ఆఫ్ ఇండిస్టీస్ & కామర్సు మద్రాసు, వారి ఒక డివిజను.

Sistas - K S - 28

సమృద్ధమైన సంజీవగూడు కుటుంబ బెషధములను వాడుడు.

సంజీవగూడు పండ్లపాడి

శ్రీపి. ఉష్య ప్యాకెట్టు.

సకల వండ్లవ్యాధులను అపి, మాను, చి.డి.యల్. 61. సంజీవగూడు పండ్లపాడి (డబ్బు)

శ్రీకర కస్తూరి మాతలు పిల్లలకు, పెద్దలకు త్రేష్ణమైన సంజీవి.	కర్ణ (గోరోజన మాత్రలు) పక్షిపాచలకు.	బాలక్స్ విరచన మాత్రలు పెద్దలకు పిల్లలకు
జ్యులెన్ సకల జ్వరములకు	కాలరెక్స్ అరిసారము, కాలరాకు	జిన్ జిప్ జ్వరవృద్ధికి, పిత్తశాంతికి

శ్రీలకును, ఇతరులకును విరెష్ణ ముండుల బాబితాలకు వ్రాయండి.

సోల్ మెంట్లు, యునైటెడ్ కళాసరకా, 54, బందరువీధి, మద్రాసు-1. విజయవాడ (ఫాం.చి: 16/46, వాశేళ్ళరరావు పంతులురోడ్డు, సర్వీసారాయణపురము మా ఆపూర్వమైన బెషధముల బాపితాలకు వ్రాయండి.

నవంసకత్తెలం

అంగ. వరముల బంహినవెంది దిన్న దేవ
 48 యధావకారమై పూర్తి బౌద్ధ మనువంతులకు
 48 పండు ప్రత్యాఠవెందిన గ్యారంటీమందు. 1 పీసా
 డా 10/- ని పి. డా 1-0 0.

గర్భనిరోధిని

అనేక వేలమందిచె వాడబడి, వమ్మకంగా
 గుణించుచున్నదని నిర్ధారణ అయినందుడు.
 వంతాన నిరోధమునకు ప్రభుత్వంవారుకూడా
 ప్రచారముచేయుచున్నాడు. శరీరారోగ్యముకు
 ఏమాత్రం భంగంలేని 48 సంవత్సరములు
 ప్రత్యాఠి గలమందు. శ్రీమతి బహిష్టు సమయ
 ములో వేవించిన యికమీదట గర్భమురాదు.
 1 పీసా డా 10/- డా. వి. పి. బియ్య డా 1/-
 కావలసినవారు డా 1/- ముందుగా వంపేడి.

కాక్టర్ రత్నం సమ్యు ఔడికల్ హాల్,
 మంకపేటబిల్డింగ్స్, హైదరాబాద్ (రక్కవ)

ఉచితము! గ్యారంటీ!!

పాటియాలా వనమూలికలతో తయారు
 చేయబడిన ఔషధరాజము.

కుష్టు, బొల్లి, సుఖరోగములకు

చికిత్స - ఉచితము
 నేజే కేటలాగునకు ప్రాయండ్!

వివరములు

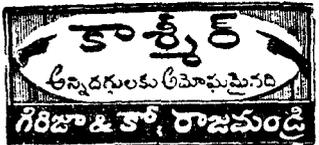
అమృత ఫార్ములే

పురాతన చర్మరోగ చికిత్సాలయము.
 హైదరాబాద్ ను
 మారు లేరు, P. O.
 పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా.

దాంపత్య రహస్యము

తెలుగు భాష

ఇది ప్రాచీన అసలు కొక్కోక. 1200 ఖము,
 (ఫోటోలతో) 254 పుటలు పుస్తకం వెల
 రు. 2-0-0 పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకం. చంద
 భానుషికో, 27 బిటు (AP) జి. టి. మద్రాసు.

పిచ్చుక శాపం

రామారావుకి భార్య ఉండేకం అర్థమయింది.

“అమ్మ! కాజాయర్ లీవు అంటే ఏం
 తమ్మా?” అన్నాడు కాబ్బీ కా నే తు
 కంగారు పడి చేతిలోవున్న చిలకముక్క
 వాడినోట్లో పెట్టింది సుకీల మాట మరిపిణ్ణా
 మని. వాడు అది కాస్తా తాపీగా తినేసి
 ఇండాకటి ప్రక్క రట్టించాడు.

“అంటే నీకు తమ్ముడు పుడతాడూరా”
 అన్నాడు రామారావు కొడుకుతో.
 ఆ చిన్న పిల్లాడికి ఏం అర్థంకాకపోయినా
 అంతా అర్థమయినట్టుగా నవ్వాడు.

“అమ్మ! పిచికలు మాడ వే” అని
 మాపించాడు కాబ్బీ. తలుపు అంచుపైన
 మొగపిచిక ఆడుపిచిక నోట్లో గింజలు
 పెట్టాంది. గూట్లో రెక్కలు రాని చిన్న
 పిచికపిల్ల కిక్కిచమంటోంది. ఒక పెద్ద
 పిచిక వచ్చి గూట్లోని పిల్లనోట్లో ఆహారం
 పెట్టింది. రామారావు చటున పిల్లాడిని
 ఎత్తుకొని ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు.

“నీ గడ్డం గుచ్చుకొంటోంది అని వాడు
 కిందికి జారాడు.

కాసేపున్నాక సుకీల “వీరు ఉత్తరం
 రాయండి” అంది. దీని విషయమూ రామా
 రావుకి తెలుసు. “నువ్వు రాయి మీ అమ్మా
 వాళ్ళకి” అన్నాడు రామారావు.

“నాకు సిగ్గుబాబు” తలవంచి అందిసుకీల.
 “మీ అమ్మకి రాయడానికి నీకు సిగ్గు
 యితే, మా అమ్మకి రాయడానికి నాకు
 సిగ్గు” అన్నాడు రామారావు. ఇద్దరూ
 నవ్వుకున్నారు.

ఇంతలో పెద్ద పిచికలు రెండూ ఎగిరి
 పోయాయి. గూటిలోని పిచికపిల్ల పైకి
 రాబోయి వోటుచాలక ఆ పైనించి నేల
 మీదపడి రక్తం గక్కుకుంది. ఆ రక్తపుగుడ్డు
 రక్తపుముద్దలో గిలగిల కొట్టుకొంటోంది.
 రామారావు దాన్ని తీర్చాడు ని పోజో
 యాడు. సుకీల అతన్ని చెయ్యి పట్టు
 కొని ఆకి, “పోనిద్దురూ పెద్దపిచిక.
 ఉత్తరం రాయకపోతే మానూరుకాని రాస్తే
 మాత్రం క్రితంసారిలారాయకంజేం. (బాబ్బీ)
 పుట్టేముందు వేవిళ్ళని రాయడానికి బదులు
 ‘మీ అమ్మాయికి డోపలు, విరోచనాలు
 పెళ్ళున్నాయి, వెంటనే రావలసిందని
 మా అమ్మకి, రాకారుట, దాంతో ఆవిడ, ఏ
 కలరా’ వచ్చిందోనని గుండెలు గోక్కుం
 టూ వచ్చింది” అంటూ కిలకీలానవ్వింది.

చిన్న పిచిక రక్తంలో పొరుతూ ‘చకి
 కిచ’ మంటోంది. ఇంతలో ఎలా
 వొచ్చిందో పిల్లి ఒకటి వచ్చి గుటుక్కున

కొవప్రాణంతోవున్న పిచికను నోట్లో వేసి
 కొని వదిలివేసింది. కళ్లు చెమర్చాయి
 రామారావు కది చూడగానే. ఇదేమీ
 చూడకుండానే సుకీల వేళాకోళం ఆడు
 తూనే వుంది రామారావుతో. “మాకావా
 నీ వేళాకోళంమూలాన్న నిండుప్రాణం
 బలి అయిపోయింది” అన్నాడు రామా
 రావు అటు తిరిగి. పిచికను చప్పరిస్తున్న
 పిల్లని చూడగానే సుకీలకీ కళ్ళవెంబడి
 నీరు కారింది.

ఆ రాత్రంతా పెద్దపిచికలు నిద్రలే
 కుండా అరుస్తూనే వున్నయ్య.

తరువాత పుట్టింటివాళ్లు సుకీలని పురిటి
 కొసం తీసికట్టారు. కొన్నాళ్ళకి అర్థం
 టుగా రమ్మని అత్తవారివూరినెంచి ఉత్తరం
 వచ్చింది రామారావుకి. వెళ్ళాడు. గుడ్డ
 నీళ్లు కుక్కుకుంటూ అత్తగారు చెప్పింది.
 సుకీల కనలేక కనలేక మరణించిన ఒక
 మగశిశువును యీ భూమియైద వదలి, మళ్ల
 ఆ శిశువును మడిలో కలిపిన 4, 5 రోజు
 లకి చావు తప్పి కన్ను లాట్టోయి నంత
 పనయిం తరువాతప్పుచూలోకివచ్చిందిఅని.

నీరసంగా ప్రక్కమీద పడుకున్న
 భార్య గదిలో కళ్ళాడు సీతారామారావు.
 పచ్చటి భార్య కిరీరం కొద్దిగా పాలిపోయి
 బాలింతరారి సోయగంతో విపరీతమైన
 లాభణ్యంతో మెరిసిపోతోంది రామారావు
 కళ్ళకి. ఆమె వదనంవైశుశుచూహాసం వెలి
 సింది భర్తని చూడగానే. సీతారామారావు
 మంచం పట్టెపె కూర్చుని భార్యని చూస్తూ
 పూరుకున్నాడు ఏం మాటాడాలో తెలిక.

ఆమె అతని అరచేతిని తన దోసిలిలోకి
 తీసికొని “అవాలే మిమ్మల్ని అలా మాటల్లో
 పెట్టి వేళాకోళం అడిఉండకపోతే పిల్లి
 పిచికను తినేసేవుండదు. మన పిల్లాడూ
 మనకి దక్కేవాడు” అంది ముఖం ప్రక్కగా
 త్రిప్పుకొని. ‘దానికి దీనికి సర్వబంధ
 మేమిటిపోనిదూ’ అన్నాడు రామారావు
 పైకిమాత్రం లోపల భార్యచెప్పింది నిజ
 మేమోనని ఆలోచిస్తూ.

“నా వేళాకోళాలవల్లే మన పిల్లాడు
 దక్కలేదు మనకి. ఆ పిచికలు కేపిం
 చాయి” అంది సుకీల మళ్ళా.
 మళ్ల అప్పటినించి ఇప్పటివరకు సుకీల,
 సీతారామారావుతో వేళాకోళం గా
 మాట్లాడలేదు.

సామ, దాన, భేద, దండ్రిపాయాలవల్ల
 సీతారామారావుకి తోని పని పిచ్చుక
 శాపంతో ఫలించిందా? ★